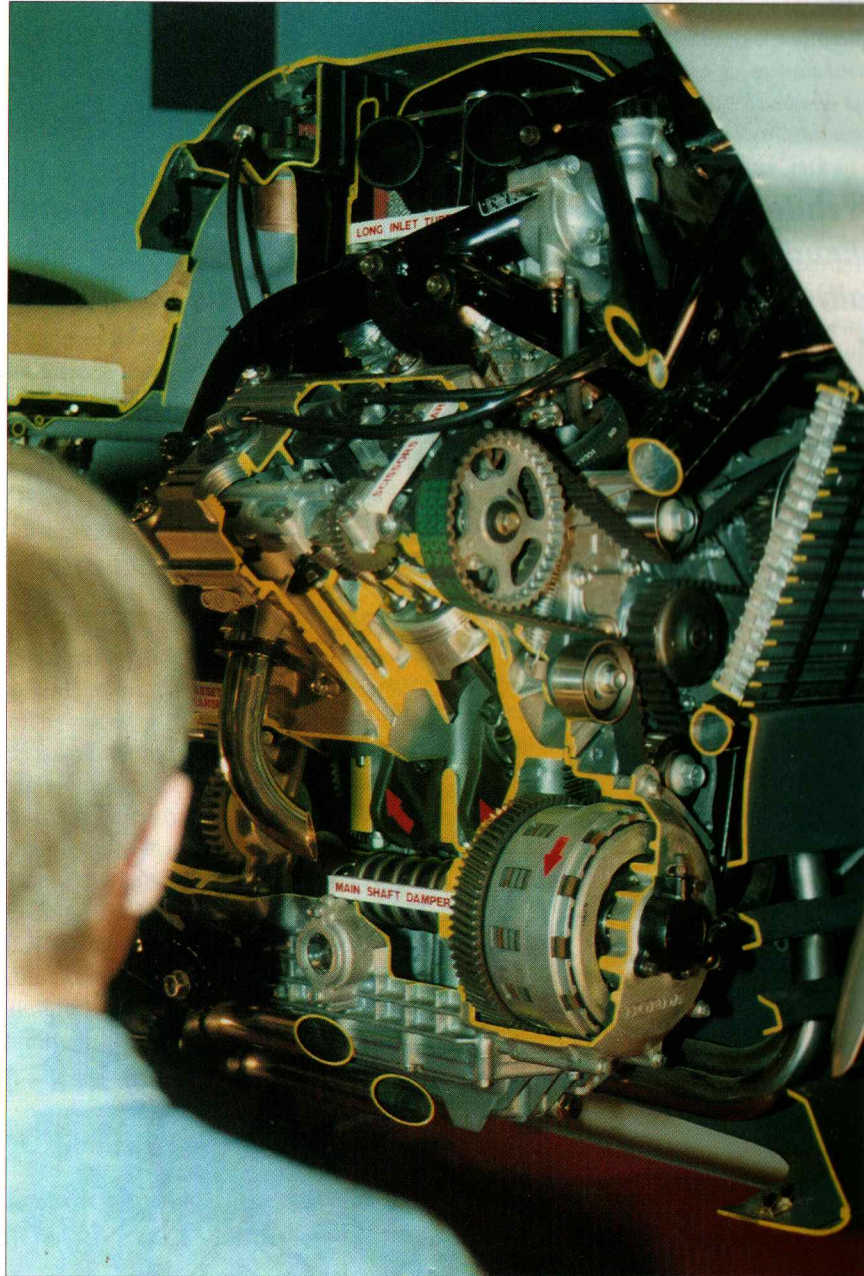

MP 69 ry
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA

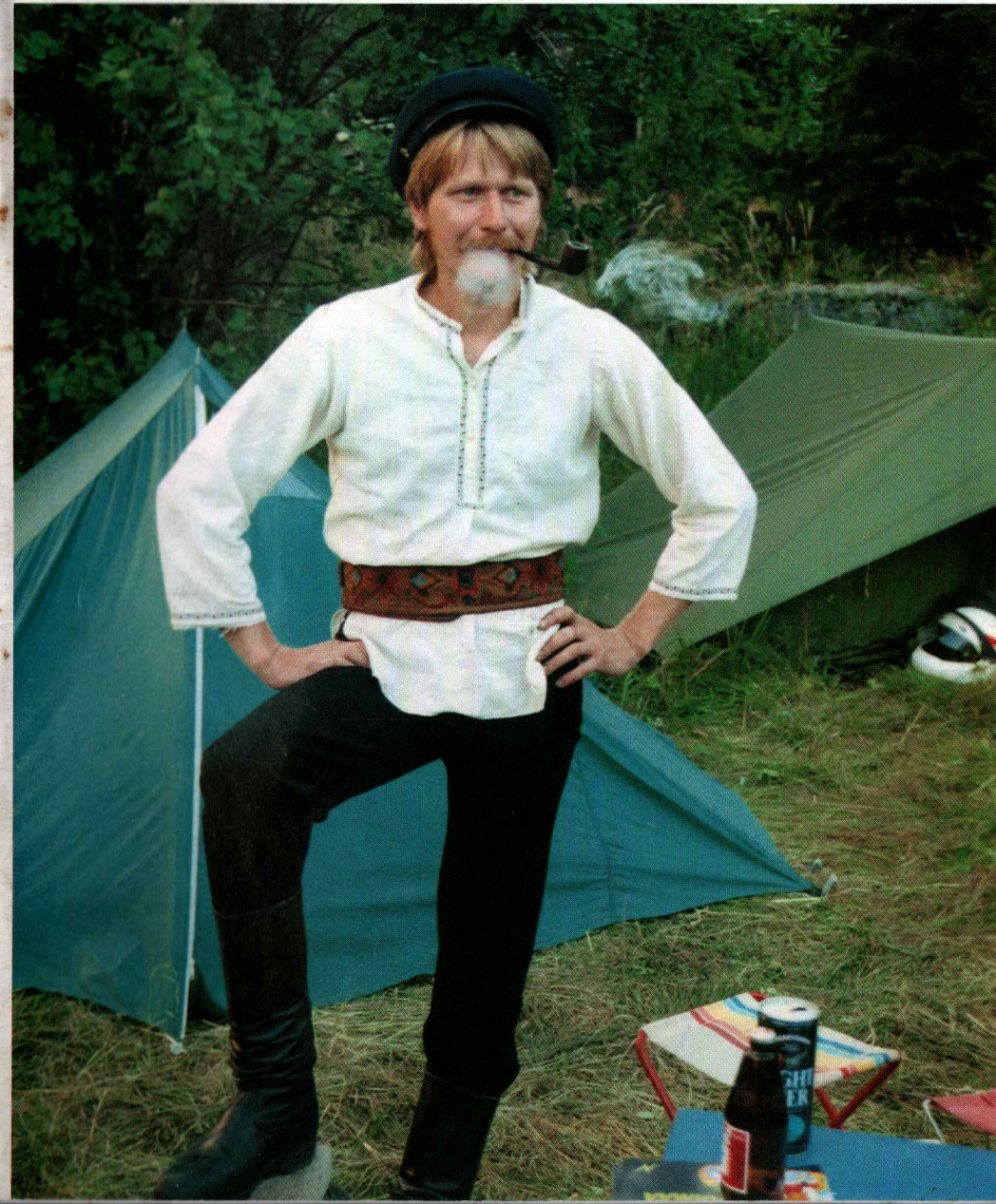

HUUHTANEN REIJO

Motoristi

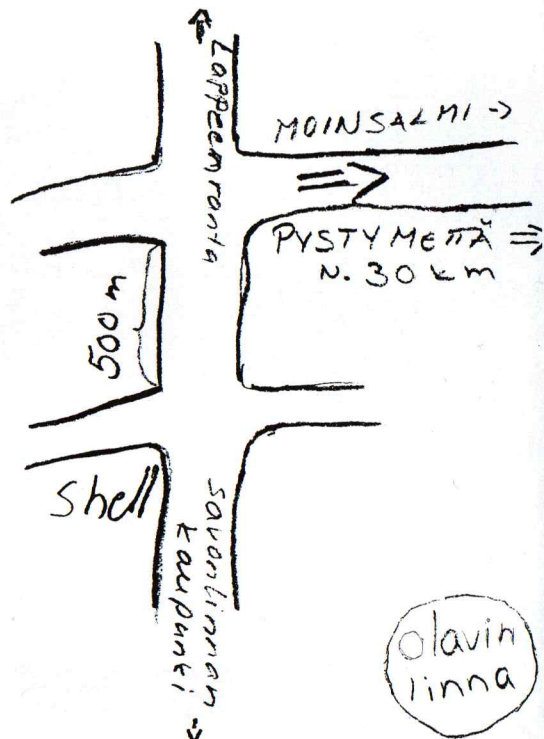
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:0 5, LOKAKUU 1993

SAVONLINNASSA

29. - 31. 10. 1993

SYTYTTÄ -93

PERILLÄ:

- kuiva männikkökangas
- kuivia poltopuita
- Saimaan ranta
- Todellisia motoristeja
- Meininki perinteistä

Kauppa n. 70 km ennen määränpäättä

Lisätietoja Händeltä

P. 957 - 273 468

Motoristi

N:o 5, lokakuu 1993. 24.vuosikerta.

Ilmestyy: Helmi-, huhti-, kesä-, elo, loka- ja joulukuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Jaetaan ilmaiseksi kaikille kerhon jäsenille.

Hallitus

Puheenjohtaja

Antti Korteso
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 174 333
Email korteso@ruuvi.me.tut.fi

Varapuheenjohtaja

Hannu Hoskari
Vantaanrinne 12 A 26
01730 VANTAA
Puh. k. 90 - 878 6972

Kerhoisäntä

Vesa Vieno
Nikkarintie 4 C
27510 EURA
Puh. k. 938 - 8650 190
t. 938 - 8650 501
949 - 4341 90

Sihteeri

Markku Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 VANTAA
Puh. k. 90 - 392 2677

Kassanhoitaja

Raine Honkanen
Luuvaakuja 10 As 6
00700 HELSINKI
Puh. k. 90 - 351 3046
t. 90 - 830 8270

Päätoimittaja

Jarkko Järvinen
Pehkusuonkatu 21 B 51
33820 TAMPERE
Puh. k. 931 - 186 812
t. 931 - 462 831
Fax 931 - 465 739

Varajäsenet

Nuorisovastaava

Sanna Antila
Iivantamäenkatu 13
33700 TAMPERE
Puh. k. 931 - 630 596

EAK-vastaava

Toni Korppi
Teekkarinkatu 13 C 46
33720 TAMPERE
Email k125366@cc.tut.fi
Puh. k. 931 - 318 7721

NMR-vastaava

Bo Nyquist
Kilpolantie 20
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 304 883
949 - 407 606

Aluetoimintavastaava

Jussi Vanha-Aho
Risujontie 92
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. 965 - 202 81
t. 965 - 201 30

Jäsenmaksutili

SYP Tampere - Hervanta
224318-12479
Postisiirtotili
Numero 1427 226

Suomen Retkeilymajajärjestö

Yrjönkatu 38 B
00100 HELSINKI
Puh. 90 - 6940 377

Tapiolan asioimisto

Nr 29E - 380869

Toimihenkilöt

Jäsenkirjuri

Jutta Nyqvist
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA
Puh. k. 90 - 873 3891
t. 90 - 358 409

Varastonhoitaja

Jaana Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 9151

Kerhotavaramyynti

Arto Hallikainen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 298 6432
Fax

Toimittajat

Aktiiviset motoristit

Piirroksat

Pekka Kukkonen
Tikkakoski

Painopaikka

Tekstiaso Oy & Offset
Tampere

Aineisto seuraavaan lehteen

12.11. -93 mennessä.

Terveisin Jarkko

Viime vuonna vuosikokous oli hieman syrjässä etelän ihmisiltä. Sitä pidettiin syynä, kun paikalla oli vain 24 osallistujaa. Siksi tänä vuonna kokous pidettiin paljon keskeisemmällä paikalla. Kokoukseen oli kuitenkin vaivautunut vain 23 jäsentä. Lammako tämän aiheuttaa? Läsnäolleet kuitenkin olivat sitä mieltä, että meikäläisen naama katsellaan tällä palstalla vielä toinen vuosi. Joten syyttäkää itseänne, kun ette tulleet sanomaan mielipidettänne.

Terveisiä Euroopan Motoristiunionin kokouksesta, joka pidettiin Germanien mailla Muchin kaupungissa. Asialistalla oli paljon myös suomalaisia motoristeja koskettavia asioita, vaikka emme vielä kuuluakaan EY:hyn.

Ajankohtaisin asia on EY-byrokraattien ehdottaman sadan hevosvoiman rajan hyväksyminen. Se tulee Euroopan Parlamentin käsiteltäväksi syyskuun lopulla, jolloin myös EMU:n iskujoukot ovat paikalla "lobbaamassa". Motoristeja tukemaan yritetään saada myös muita Euroopan laajuisia keskusjärjestöjä, kuten veneilijät, ampujat jne.

Jos parlamentti kuitenkin päätyy ratkaisun, että tarvitaan lisää tilastotietoja tehojen ja onnettomuuksien välisestä yhteydestä, EMU aikoo osallistua tarvittavan tutkimuksen tekemiseen. Asiasta on jo olemassa joitain tutkimuksia, mutta osa niistä on tilastotieteellisesti samalla tasolla kuin päätelmä,

että riisin syöminen lisää seksuaalista aktiivisuutta. Vai kuinka on selitettävissä, että maailmassa on niin paljon kiinalaisia...

Miksi sitten vastustaa sadan hevosvoiman (=74kW) rajaa? Minä itse pärjään liikenteessä hyvin sataheppaisellakin. Keulii ja sutii ihan riittävästi!

Siksi, että tähän tehorojoitukseen ja sen valvontaan liittyy monia turhantuntuja asioita, joiden maksajiksi me motoristit viime kädessä joudumme. Nyt jo on olemassa kasoittain pykäläehdotuksia, joissa esimerkiksi määritellään moottoreihin tietynkokoiset imu- ja pakoaukot, jotka ovat niin kovaa ainetta, ettei viila pysty niihin. Ja jos EY-byrokraatit saavat tahtonsa läpi, kaikkiin moottoripyörän osiin tulee merkintä tyyppi- hyväksynnästä, jottei niitä voisi vaihtaa.

Aluksi saattaa kuulostaa järkevältä; enää ei kukaan voisi omin päin tehdä mitään vaarallisia rakennelmia. Mutta sitten ei enää myöskään vaihdeta sitä kuuluisaa ruotsalaista iskunvaimenninta sen sohlon alkupe- räisvaimentimen tilalle. Tai niitä parempia jarrupaloja alkuperäisten tilalle, jotka tehdas on pyörään valinnut.

Ja kuinka sitten valvonta järjestettäisiin? Homma alkaa taas muistuttaa sitä nuoruuden kissa ja hiiri -leikkiä, kun viilattiin pappatunturia, ja poliisi laski välityksiä ja tutki, että onko kaasutin vakio. Nykyään poliisilla ei juuri ole tarvetta puuttua katu- pyörien kuntoon ratsioissaan.

Toinen mielenkiintoa yllä pitävä asia on suoja-apukustandardi. Sitä puuhataan maailmalla vaikka me täällä Suomessa kuinka pomppisimme tasajalkaa. Mutta millainen standardista tulee? Sitä valmistelevaan työryhmään voimme vielä vaikuttaa mm. EMU:n kautta. Ja onhan maillamme on omakin edustaja työryhmässä. Tavoitteena on saada standardi hyödyntämään motoristeja eikä suinkaan haittamaan meitä...

Pystymättässä nähdään! Antti

Mitäs sitten tekis?

Hoh hoijaa, tekemisen puute ja syksyisen koleat ilmat saavat kaikei useammankin motoristin aktiivisuuden vähenemään jo ennen ajokauden viimeistä koitosta, Pystymättää, jonne asti pääsee vain aktiivisin osa motoristikansasta. Muut alan harrastajat antavat pikkuhiljaa periksi Talvelle ja Kylmälle, noille kahdelle tätä harrastusta maustavalle ja joskus piinaakin aiheuttavalle tosi-asialle.

Varsinkin tähän vuodenaikaan huomaa selvästi harrastuksen laimenemisen merkkejä. Joskus kesäkuukausina työmatkani aikana saattoi vastaani tulla jopa kymmenkunta pyörää, nyt syys-lokakuun vaihteessa saa kättänsä nostaa tervehdykseen korkeintaan muutamalle sinnikkäämmälle motoristille.

Taas on yksi päätoimittajan toimikausi takanapäin, joten ehkä on tehdä pieni selonteko menneestä ja tulevasta. Huomaan kerholaisten ja vähän muidenkin kirjoitelleen juttuja melko ahkerasti, 244 sivua 6:ssa numerossa, joten jos laittaisi lehdet yhteen, niin saisi yhden hyvän kokoisen kirjan. Toivottavasti mielenkiintoisia kertomuksia ja juttuja, välissä vähän asiaakin. Kolme väri- ja kolme mustavalkonumeroa on viime toimikauden saldo, rahaa tähän käytettiin noin 65.000 mk, mukaanlukien uusi näyttö tietokoneeseen kun vanha hajosi juuri parahiksi takuun umpeuduttua. Ja kas kummaa juuri ennen kesäkuun lehden tekoa iski totaalinen tuho viruksen muodossa. No, omasta laiskuudesta kärsi ainoastaan oma mahahaava, joka piteni kyllä ainakin vaaksan. Onneksi kaikki tehdyt lehdet olivat varmistetut, joten

mitään suurempaa ja tärkeämpää ei päässyt katoamaan.

Mitä sitten uusi toimikausi tuo tullessaan Motoristi -lehteä ajatellen. Sattumalta tulee vuonna 1994 kuluneeksi 25 vuotta kerhon perustamisesta, joten sitä pitäisi jotenkin juhlistaa, joten eiköhän paras ja näyttävin tapa ole hyvä kerholehti. Vihdoinkin on toimituksella varaa tehdä sellainen lehti, josta ei tarvitse tinkiä, eli kaikki kuusi Motoristi -lehteä tulevat olemaan nelivärisiä, lehden painoasun pysyessä melkein samana. Ennen harmitteli sitä, että meni hyviä värikuvia hukkaan, nyt parhaat kuvat tulevat olemaan jatkossa aina nelivärisiä. Lehden sisältö taas riippuu pääosin Teistä aktiivisista jäsenistä. Vaivanpalkaksi kerhotavaramyyjä on luvannut esim. kerhopai- toja yms. Kriittikkä ja toiveitakin saa esittää!

Kuuluuko jostain pahaenteistä metallin kirskahtelua? Kiiltääkö kalju? Hmm, onko "etupäästä" puhti poissa? Onko meno epäva- kaata? Näkykö vastaantulevan auton valo- jen läpi enää eteenpäin?

Siinä muutama kysymys itsellesi, eli ovatko jarrupalasi loppu, reinkaissa tarpeeksi kulutus pintaa, pitäisiköhän teleskooppiöljyt vaihtaa, iskarikin täytyisi huoltaa ja laakerit tarkistaa. Uuden visiirinkin voisi hankkia. Olikos muuta, niin ja öljyt ja suodattimen voisi kanssa vaihtaa ennen pyörän hautaa- mista autotallin nurkkaan.

No, eihöhän tälläkin tekemisellä selvitä pahemmista vieroitusoireista talvea odotel- lessa.

Terveisin Jarkko

Pari pientä pyörää Lübekissä.

Matkalaukkumies

Olen syönyt juuri maittavan lounaan. Katselen ulos, aurinko heloittaa taivaalla, pilvet muodostavat pumpulimaisen maton taivaankannelle. Nautin jälkiruoan mausta (Renaut), sen tuoksu tunkeutuu nenään. Olen Itämeren yllä, huomenna olisi tarkoitus lähteä prätkällä reissuun. Sää tiedoitus lupaa selkenevää ja lämpötilan pitäisi kohota helhelukemiin. Keski-Eurooppaa koetellut rajuilma alkaa laantua pikkuhiljaa. Vettä luulisi olevan riittävästi tarjolla muuallakin kuin drinkkilasissa jääpalojen muodossa. Tsekkaillen varusteita, silmäys vaatekomeroon paljastaa, puutteita näkyy olevan. Sopivan kokoisia vaatteita ei löydy, olen kasvanut niistä ulos. Onneksi näyttää olevan alennus-

myyntien aika. Vaimon suosiollisella avustuksella kiertelemme koko päivän ostaen mulle kaikenlaista päälle pantavaa, Visa vin-kui aika lailla. Nyt pitäisi saada kamat pakat-tua mukaan matkalle. Lähdän kellarista kai-vamaan esille vanhaa rakasta vihreää mat-ka-askia. Eihän suomalainen voi matkustaa ulkomaille ilman matkalaukkua, sanovat kaikkietävät seiväsmatkalaiset (naapurit). Onneksi tuli hankittua tarpeelliset tavarat jo kotimaasta, ettei tarvinnut käyttää kallista matkavaluutua ostoksiin? Autotallin nur-kassa seisoo vanha sotaratsu, pölyt pois pin-nasta. Kyllä sillä vielä yhden reissun raaskii heittää ulkomaille. Matka-aski on saatu köy-tettyä pyykkinarulla pyörään kiinni.

Lähdän liikkeelle kohti laivarantaa, eteeni ilmestyy Kuoppalan Pekka vaimoineen, he ovat myös menossa kohti Katajanokkaa. Iso Vaalee odottaa meitä sisäänsä (Finnjet). Viimevuosista viisastuneena varasin lipun omiin nimiini, näin välttyin helppoheikki-mäiseltä lipunjakoesitykseltä (SML). Tässä olis lippu yhdelle, eikun kolmelle pariskun-nalle, neljän hengen hytti (C-hytti). Kansipaikka tuntui mukavammalta vaihtoehdolta, väljempi ja ilmovampi. Ainoa mikä jäi kaivelemaan mieltä, oli ilmainen ateria, joka ei kuulunut tähän vaihtoehtoon mukaan. Ei auta valittaa kohtalooan, nyt taitaa olla ohra-pirtelön aika. Aika kuluu mukavasti baaritiskillä notkuessa. Tuttuja naamoja ilmestyy seuraksi, ateria näyttää olleen liian suolaista. Huurteinen maistuu muillekin, yö kuluu.

Saksassa

Vihdoin saavumme satamaan, ilmassa roikkuu sateen uhka. Ajamme passintarkastukseen. Parkkipaikalle kokoontuu pieni porukka joille lupaudun opastamaan, missä sijaitsee Lübekissä oleva kämppäri. Ensimmäinen pyörä on tehnyt tenän. Ahvo suorittaa tienlaidassa kansiremonttia. Viittaa meille kintaalla, ei ole huolta huomisesta, näin mulle aina käy. Teltat on saatu pystytettyä tasaiselle nurmikentälle, kaasukeitin porisee iloisesti, on iltakahvin aika. Kahvikup-osen ääressä tutkimme karttoja huomisen varalle, jokaisella on omat suunnitelmat minne mennä kun aamu koittaa. Itse suuntaan kohti Hollantia, toiset taasen pikkuteitä kierrellen kohti "Villa Lövenhertsia". Toivottelimme toisillemme hyvää matkaa ja tapaisimme taasen parin päivän kuluttua FIMissä. Maanantaina liikkeellä näyttää olevan kaikki mahdollinen kalusto mitä saksanmaalta löytyy. Ensimmäisen tankkauksen jälkeen suuntaan pikkuteille. Toivon

liikenteen olevan rauhallisempaa, erehdyn pahan kerran. Joudun ajamaan rekkojen seassa. Hollannin rajan jälkeen alan etsiä leirintäaluetta kylttiä. Kyltti löytyykin muutama kilometrin päästä. Seuraan opasteita, mutta kämppäri ei tahdo ilmestyä mistään.

Vihdoin viimein pääsen perille, vihreä ruohomatto tuntuu hyllyvän jalkojeni alla. Paikka näyttää lähes autioltta, vain muutama teltta siellä täällä. Vanha majatalo toimii huoltorakennuksena, sieltä löytyy kuppila, josta saan tilattua ruokaa ja juomaa vatsan täytteeksi. Kaikki lähiseudun isännät näyttävät tulleen pelaamaan korttia illan iloksi, voi sitä naurua ja melskettä mikä niistä ukoista lähti sinä iltana. Hyvin nukutun yön jälkeen on aika laittaa kamat kasaan ja pistää menoksi. Aamukahvin aika, vaatteita tuli mätettyä liikaa päälle, tahtoo tulla hiki pintaan.

FIM:ssä

Ajelen kanavien vieressä kulkevia pikkuteitä pitkin kohti Eindhoovonia. Ensimmäinen opaste ilmestyy näköpiiriin, saavun jäähallin eteen, jossa ilmoittautumispiste sijaitsee. Paperit näyttävät olevan kunnossa, taikaisin pyörän päälle. Pieni pyrähdys jäähallin ympäri, sisään kämppäriille, joka on jalkapallokenttä, mikäs muuten. Leiri pystyy puiden katveeseen, lähelle bussipysäkkikatosta. Siellä näytti olevan paljon väkeä odotamassa linikkaa? Ryhmä "Villa Lövenhertsia" ei näy vielä missään. Muutama huurteinen hurahaa odotellessa lettiin. Saapuvat aikanaan, käyn kyselemässä kuulumiset. Pikkuteitä pitkin matkatessa heiltä oli ensimmäisenä päivänä kulunut aikaa kahdeksan tuntia (350 km) matkaan. Kartasta katsottuna matka näytti olevan vain viisi senttiä (kyykkypyörät tosi nopeita). Helteinen päivä tuo tullessaan vielä kovan ukonilman. Seu-

Likapyykin pesun aika.

raavat päivät kuluvat rattoisasti Rallyn tahtumien parissa.

Lauantaiamu koittaa, on aika lähteä kotimatkalle. Loma on loppuillaan. Jäljellä muutama päivä. Ajohalut ovat heränneet muuttaman lepopäivän jälkeen. Köröttelen rauhalliseen tahtiin koko päivän. Saavun illan suussa tutulle kämppäriille Lübeckiin. Mitä ihmettä, taasko sitä ollaan täällä, tokaisee ohikulkeva hemmo. Tapaan tutun karavaanariperheen, vietämme iltaa heidän vaunullaan. Laiva lähtee vasta illalla, löhöilen koko päivän nauttien auringonpaisteesta. Viimeiset tuliaisat ostan satamassa sijaitsevasta kaupasta, ovat halvempia kuin laivassa? Laivassa aika tahtoo tulla pitkäksi, ei oo mitään järkevää tekemistä (36 h). Ei jaksa syödä seisovassa pöydässä kahta tuntia kauempaa, kun henkilökunta jo heittää ulos ja alkaa seuraava kattaus? Siirrymme skybaa-

riin jatkoille, koemme saman kohtalon, paikka suljetaan, taas meitä holhotaan. Siirtykää kannelle kuusi, pallomeren kohdalle ja älkääkää pitäkö liian kovaa meteliä, että muut saavat nukkua rauhassa (henkilökunta), he he! Tämmöistä palvelua saavat motoristit valkoisilla & punaisilla laivoilla matkustettaessa, ikään & sukupuoleen katsomatta? Onko rotumme syytä tää, et meille aina näin käy!!!! Vihdoin rantaudumme nokalle, tullimies kysyy ollaankos sitä suomalaisia, nyökään. Tervetuloa!!!!

PS. Nuorille motoristeille tiedoksi, älkää arkailko lähteä Eurooppaan pienellä pyörällä (esim. MZ piikillä). Itse käytän ajonopeutena vain 80 km/h. Yhdellä tankkausvälillä ero superpyöriin nähden on vain viisi minuuttia. Mihin teillä on kiire lomalla!

**Kynäli ikinuori huru-ukko
Kari Saalasti**

Weteraanipärtsäri maistelee - ja muistelee

*Kun nuori olin mä sepänsälli,
iski päähäni tuuma ja älli:
oli saatava moottoripyörä.*

*Kesäl -54 mä sitten niin
sen korppusahani hankin.
Ja käteisellä se ostettiin,
siihen tyhjensin säästöni pankin.*

*Se oli sata ja piikki vaan,
hevosvoimia siinä noin kuusi.
Ei jousitustakaan takana,
vaan oli se oma ja uusi.*

*Ei voi sitä riemua kuvata!
Oli onnea täys tämä jätkä,
kun kotipihalla kiilteli,
uuden uutukainen prätkä.*

*Ei kypäräpakkoa tunnettu lain,
oli suikka tai baskerinreuhka.
Oli nahkarotsi ja jatsarit,
olo broteva ja leuhka.*

*Kyllä tunnelma oli mahtavin
enskertaa kun päästelin tiellä.
Taisin saada melkein orgasmin
— sitä en suinkaan kiellä.*

*Siitä asti on prätkiä harrastettu.
On matkattu maat ja mannut.
Koluttu kymmenet kokkareet
ja tulilla kera kavereitten
monet kumottu maljat ja kannut.*

*On kesä taas kohta ovelta,
on mennehet joulu ja nuutti.
Ajokautta odottaa valmiina
sotaratsuni —vanha kunnan TUUTTI.*

*Ajokausi Suomessa lyhyt on
—tuskin muuta kuin puoli vuotta.
Kun pyöräillen kesän oot viettänyt
niin elänyt et ole suotta.*

**Esko J. Salo
15.3.1990**

On sitä käyty ulkomaillakin

Matkalle lähdettiin Suomen Turusta aamulaivalla Tukholmaan, jossa oltiin illan suussa. No, siellä heti alkuun kunniakierrokset, ei meinannut löytyä 4 -tietä. Lähimmät campingit olivat täynnä. Ajelimme ohi Södertäljen, Järnasta löytyi leirialue. Teltta pystyyn, muutama tölkki olutta yömyssyksi ja koisimaan. Mikko hallitsi teltan ilmatilaa, kyllä soi menaan Marsalkan hopeatorvet.

Aikaisin aamulla kohti etelää. Iltapäivällä alkoi sataa, ilmakin viileni, sitä riittikin sitten Tanskaan asti, jossa yövyttiin. Seuraavana päivänä oltiin sitten jo Salzhausenissa, jossa oli Kokkareet. Siellä olivat jo paikalla Seppo ja Timppa, jotka toivottivat meidät tervetulleiksi asiaan kuuluvin menoin. Illan mittaan saapui muitakin suoma-

laisia melkoinen joukko. Kokkareissa oli vanha tuttu ohjelma; paikallisen panimon tuotteiden maistelua.

Sunnuntaina yövyimme hotellissa, Winsenin kaupungissa. Siellä kuulimme olemme ensimmäiset suomalaisturistit sitten Hakkapeliittojen.

Maanantaina tiemme erkanivat: Seppo ja Timo lähtivät kohti DDR:ää ja me Mikon kanssa kohti koti-Suomea.

Siitäpä sitä lähdettiin kohti Putgardenia. Punaisina kukkivat villit ruusut tien varsilla. Ilmakin alkoi lämmetä. Matka joutui. Lautaan ajoimme pysähtymättä, ei tarvinnut jonnottaa. Tanskassa poikkesimme pois moottoritieltä, ajoimme Roskildeen. Siellä sitä sitten tuli pari kunniakierrosta. Yht'äkkiä

vaan olimme kuulun tuomiokirkon kupeella, joka kyllä on nähtävyyks kaksine torneineen. 18 - 19 maissa saavuimme Helsingørin tuntumaan samalle campingille, jossa jo menomatalla yövyimme. Mökkimajoitus. Ilta-palat cafeteriassa, muutama olut ja pehkuihin. Mikolla oli oma ohjelma.

Seuraavana päivänä lautalla yli Sveanmaahan 4 -tietä. Poikkesimme vähän hiljaisemmille teille suuntaan Hässleholm - Tingsryd - Emmaboda - Kalmar. Metsäistä seutua, pieniä maaseutukylä, jossakin pikkukylässä söimme pyttipannua, joka oli höystetty Rödajuurella. Maukas annos. Päälle Mallut ja matkaan. Päivä paistoi kuumana.

Seuraava taukopaikka oli aika erikoinen. Siinä oli vanhan talon rauniot, perustukset jotenkin jäljellä, muurit tai kiuas sortuneena. Siitä kasvoi jo isoja puita. Kaiken piha-piiriin ympärillä vanha kiviäitä ja suuria lehtipuita. Niittenpä katveessa pojat oikaisivat luitansa viileässä ruohikossa. Asfalttitie vain väreili kuumuudessa. Oli hiljaista. Ajattelin tämänkin paikan historiaa. Ehkäpä viimeiset asukit jättivät talon muuttaessaan Ameriikkaan viime vuosisadalla. Tämä on juuri sitä seutua, jonka ihmisistä ja elämästä Vilhelm Moberg kertoo romaaneissaan. Siitäpä sitten miehet nousivat kiviäidan kupeelta. Huomiotani kiinnitti portinpylväät: kaksi kivenlohkareta, joissa oli vielä sarnakoukutkin kiinni.

Matka jatkui läpi kivisten maisemien. Se mikä pisti silmään oli kiviäidat. Jos oli pienikin peltotilkku, sitä ympäröi melkoinen kiviäitä. On siinä saaneet monet sukupolvet raivata kiviä, vetää perässään aatelisten joutosakkia, käydä kuninkaiden sodissa. Onkohan kukaan patsasta saanut — tuskinpa muuta kuin saatanallisen selkävian.

Saavuttiinpa illan suussa Kalmariin, ei löydetty sitä Unionin huoltamo, tankattiin muualla. Sillan yli ajettiin Ölanttiin. Uusi vaikuttava kokemus Mikolle.

Eksyilyä

Kalmarista ajoimme noin 40 km Timmernabben campingille. Saimme mökin. Neuvonnassa flikka antoi kämpän avaimen. Ei neuvonut sen kummemmin, viittasi vain kädellä kun yritimme tiedustella, missä päin meidän kämppää sijaitsee. Siinä sitten ajettiin aluetta ristiin rastiin, lopulta oltiin aivan väärällä alueella. Sieltäpä löytyikin mökki nro 3, johon meillä oli avain, vaan mökissäpä olikin jo asukkaita.

Aikamme siinä katseltiin toistemme maksukuitteja, kun äkkäsin koettaa avainta oveen, eihän se siihen mökkiin ollutkaan. Sorry, pyytelin anteeksi tunnetusti hyvällä kielitaidollani. Niinpä lähdimme takaisin pujottelemaan aitojen ja kivien lomitse neuvontaan. Saatiin sitten sieltä alueen kartta ja löysimme vihdoinkin oman kämppämme.

Suihkumaksu oli 4 kr, joilla sai sellaisen kolikon, jolla suihku antaa vettä 3 minuuttia. Sakemannit olivat miehittäneet kaikki suihkut, joten päätin mennä vasta aamulla. Niin kuin hyvin tiedämme, on kaikki korkeemman kares. Heitin rytkyt yltäni, laitoin kolikon rahareiästä sisälle, sinne se meni kuin hohtimet kaivoon, kolahti vain toosan pohjalle. Mutta vettä ei tullut, ei niin tipan tippa. Satans.

Toinnuttiinpa siitä taas aikanaan tien päälle, Tukholma tavoitteena. Ei sattunut mitään mainittavaa — no tietysti Tukhoman pakolliset kunniakierrokset, vaikka kaksi äijää silmät tarkkana tähtäilevät opastimia, harhaan vaan tuppaa menemään. Satamassa oltiin hyvissä ajoin. Kello oli 16.45, joten aikaa oli laivan lähtöön yli 4 tuntia.

Aamulla suoritettiin ostokset putiikissa, ne pakolliset. Pyörä ulos ja kotia kohti.

E.J.S.

Väkeä on saapunut pilvin pimein.

Nou Proplem

Kaverit alkoivat inistä, ajelet liian hiljaa. Kauan mun pinna kesti, sitten heille mä päätin näyttää ja hevosen häntää käyttää. Peruuttelin Hondaa tallista, matka alkaa, on lysti kallista.

Matkaan jo joudu heponi hei, ilmassa tuoksuupi kastelmi. Kurvit suoriksi mä lasken, hikikarpalot otsalle kirpoilevat. Taukoo täytyy täs kohta aikoo pitää, Stoppia ei kai mulla oo minnekään, niin kovvoo hoppuu. Sinistä & punaista silmissä välkky Essohan se siellä näkky. Siellä mä tappaan yhden kaiffarin, kyselen mä siltä tiestä, josko kohta ollaan Löydössä.

Matkaan käyn, vain muutama telttä siellä täällä. Tää on tätä rottarallyä nääs. Leiri

pystyyn nakkikopin viereen, että jos alkaa huikoo niin saa jotain suuhunpantavaa. Yö vaihtuu pian aamuksi, on aika tarkistella mitä alue tarjoaa meille. Pappa kertoo palveluista, ölyttä, safkaa & kansan huveja yllin kyllin. Suosio on taattu, kansaa pitäs saapua pilvin pimein. Ilmat suosii yksinäistä kulki-jaa. Sunnuntiaamu valkenee tasaisen harmaana, kuluu vain vaimea pillin vihellys, punaista näyttää.

STOP! STOP! Portti aukeaa, hanaa, lähtö on aina haikeaa. Poikkean tankilla, tarkistan myös ilmanpaineet, matka jatkuu taas. Hetken päästä tapahtuu jotain outoa, kuuluu pamaus. Perä alkaa heittelehtiä, nostan känden pystyyn, antaudun. Matka tyssää siihen

Nakkikoppi asiakkaineen.

paikkaan, tutkin tapahtunutta vahinkoa. Ilmat pihalla renkaan alaosa. Varakumeja ei enää siinä vaiheessa viikonloppua ole jäljellä. Onneksi parta oli jäänyt ajamatta, rottarallyn periaate nääs. Silloin mulla välähti, kuin salama kirkaalta taivaalta, partavaahto? Sitä sullomaan venttiilistä sisään urakalla, taas kuuluu vaimea vihellys! Paine kohoo, nousen ratsaille pääsen yhden poronkuseman verran eteenpäin. Rengas on hajonnut altani tuhanneksi päreiksi. Ei auta muu kun ottaa liftti pakettiautoon, pääsen lähimmälle Essolle, saan pyörän yöksi huoltohallin säilöön. Suurkiitos siitä hänelle (Holmi).

Nyt tarttis saada kyyti kotiin. Ilta alkaa pimetä, ei kun kärkeymään mittarille. Kuluu tovi, mua onnisti, keski-ikäinen paris-

kunta antaa mulle kyydin Järvenpäähän. Sieltä jatkan matkaa junalla kohti kotoa, vettä sataa vaihteeksi kaatamalla. Matka on saatu päätökseen, nou proplem? Nyt tarttis hankkia pyörälle kuljetus kotiin tallin lämpöön.

PS. Muistakaa pitää matkassa riittävästi varmuusvälineitä!? Koska niiden saatavuus näyttää olevan viikonloppuisin olematon. Tässäpä papalle oiva vinkki, jotta rallyvieraat voisivat nauttia olostaan entistä paremmin ensi vuonna (musta kumi on paras).

Terveisin yksi mukana ollut.

Otto von Siipiratas
alias
Kari Saalasti

Näkymä Granadan kaupunkiin.

Motoristin Paratiisi

Oletko maanteitä ja maita halkoessasi päättynyt paikkaan, joka vastaa unelmiesi täyttymystä todellisesta motoristin- ja motorismin paratiisista ja jonne haluaisit palata aina uudelleen.

Itselleni tällainen yksi suuri matkamoottoripyöräilyhengen luoja taisi olla vuoden -89 FIM-rallin jälkeen tekemäni matka Etelä-Espanjaan ja Gibralttarille. Joten taidan aukaista valokuvakansioni ja palauttaa mieleeni tuon reilun viikon, jonka vietin etelän paahtavassa auringossa.

FIM-rallin juhlahumun vähän jo vaiettua ja viimeisen päivän koittaessa alkoi taas yleinen levottomuus ja kaipuu matkan jatku-

miseen vallata itse kutakin, joten hyvästelin matkakumppanini ja suuntasin Bemun keulan kohti etelää ja minulle aivan tuntematonta päämäärää.

Aluksi matkasin rannikon moottoritietä etelään tavoitteena karistaa Katalonian pölyt jaloistani. Onnistuin hyvin, sillä illan-suussa huomasin olevani Alicanten ja Murcian välisellä tiellä etsimässä yöpymispaikkaa. Löytyihän sellainen siististä hotellista, jossa sitten söin paellaa erään motoristipariskunnan kanssa, hyvää oli.

Aamupalan jälkeen jatkoin matkaa kohti sisämaata, joka oli heinäkuun polttavan auringon alla muuttunut melkein puoliaaviksi. Jo kauan sitten olin sanonut hyvästit

Euroopan korkein tiepiste, Valettan huippu 3398 m.

nahkapuvulle ja ottanut käyttöön etelämaisen ajoasun, ohuet puuvillahousut ja t-paidan, näin varustautuneena oli juuri ja juuri mahdollista ajaa tunti ennenkuin oli pakko pysähtyä juomaan jotain kylmää.

Arvata saattaa, että Pepsi- ja Fantakiintiö siltä kesältä tuli äkkiä vastaan. Tapana tuntui olevan, että esim. huoltoasemien juoma-automaateista sai olutta vaikka varmasti painoi limsanappulaa. No, maassa maan tavat ja niiden mukaan on elettävä. Päivän kuumimman hetken, siestan, paikalliset asukkaat viettivät tiiviisti sisätiloissa, joten maanteillä saattoi siestan aikana edetä sängen joutuisasti, jos vain kunto kesti.

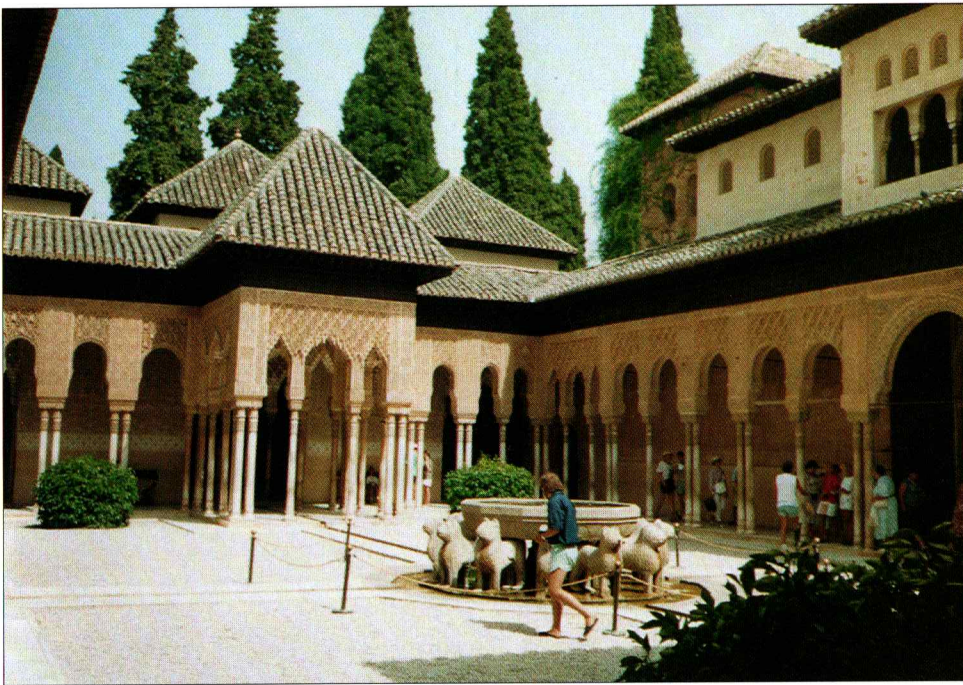
Tällä sisämaan taipaleella oli helppo ymmärtää miksi niitä "Italowesternejä" kuvataan juuri näillä seuduilla. Seudun talot ja kylät olivat kuin suoraan lännenelokuvista tänne tupsahtaneita, leveä tie, jonka vieressä

muutamia auringon polttamia taloja.

Sierra Nevada

Pikku hiljaa tie alkoi nousta ja lämpötilakin laski jonkin 30 °C paikkeille. Oliivi-puut ja kuivuneet, punaisen väriset, pellot ja ylempänä huumaava männynpihkan tuoksu olivat näyt ja tuntemukset, jotka silmiin ja nenään ensimmäisenä tarttui. En muuten ole missään nähnyt niin suuria männynkäpyjä kuin täällä Sierran Nevadan rinteillä. Täältä myös löysin hyvän leirintäalueen vuorten rinteiltä, tarpeeksi korkealta, että ilma on viileää ja tarpeeksi läheltä Granadan historiallista kaupunkia, jotta kämppäriille voisi jäädä pidemmäksikin aikaa.

Sierra Nevadan vuorilla sijaitsee myös Euroopan korkein tiepiste (3398 m), jonne

Tänne jäisin, jos voisin!

vie kiemurteleva serpentiinitie melkein ylös, Valetan huipulle asti.

Uskokaa tai älkää mutta 40 km päässä Välimeren parhaista aurinkorannoista oli vielä lunta, joten vastakohtat olivat melkein "käsin kosketeltavia". Vuorella sijaitsee myös observatorio taivaankannen ilmeiden tutkiskeluun. Moinen korkeus ei ainakaan mitenkään huomattavasti vaikuttanut ruisku-Bemun suorituskykyyn, pikemminkin kuski oli kovilla kun korvat olivat aina lukossa. Näillä teillä ei muuten sitten suurempia kehoituksia valppauteen tarvittu, sillä paikallisen TVH:n "kaivama" oja vaikutti paikkapainoin lähes pohjattomalta, joten kieli keskellä suuta kurvailin ylös ja alas vuorten rinteitä. Mahtavaa!!

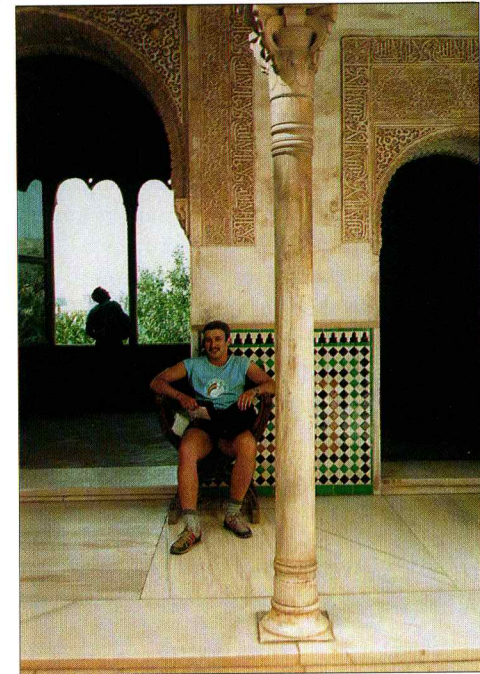
Kalalammikoita, kukkia, vettä, todella kaunista.

Suihkulähteitä ja varjoisia pihvoja haaremin puutarhassa.

Alhambra

Maurit, nuo arabivalloittajat loivat Espanjaan oman kulttuurinsa, joskin aikojen saatossa joutuivat hekin vetäytymään takaisin Afrkan puolelle, mutta jotain sentään on jäänyt jäljelle näistä "Tuhannen ja yhden yön" ajoista. Kuuluisimpana ehkä Alhabra, jossa maurien kuninkaat viettivät loisteliasta elämää, ja jonka elämän autuuksista vastasi haaremi ja paratiisia vastaava loisteliiaan kaunis puutarha. Vai mitä tuumaisitte lukemattomista suihkulähteistä ja kalalammikoista sekä täydessä loistossaan olevista istutuksista ja kukkasista. Vettä virtasi joka paikassa, jopa kivisten portaikkojen "käsi-

Paikan eräs nykyisistä omistajista.

Rondan kaupungin halkaisee syvä rotko.

puissa”, joihin oli koverrettu ura vettä varten. Yltäkyläisen runsaan veden, vihreyden ja vehreyden näkeminen muuten niin aurin gon korventamassa Etelä-Espanjassa, oli jotain sanoinkuvaamattoman kaunista ja mieleenpainuvaa, ettei sitä osaa sanoin kuvata vaan se on itse ehdottomasti koettava.

Alueeseen kuului myöskin linnoitus, josta sittemmin, Kaarle V kukistettua maurit, käytettiin vankilana. Linnan muureilta aukeaa kaunis näköala yli Granadan kaupungin linnanmuurien.

Kohti Gibraltaria

Parin päivän laiskottelun ja tutkiskelun jälkeen lähdin vastahakoisesti jatkamaan

matkaani kohti Gibraltaria, poiketen matkan varrella pieneen Rondan kaupunkiin. Rondalla ja Tampereella on yksi yhteinen piirre, sillat yhdistävät kaupunkien eri osat toisiinsa. Tampereella kyseessä on tietysti Tammerkoski, mutta Rondan halkaisee syvä rotko, jonka Rio Grande joki on uurtanut pehmeään kiveen.

Lähellä Rondaa sijaitsee myöskin Piletan -luola, jonka kauneutta ei turismi ole vielä pilannut. Luolassa ei muuten ollut sähköjä, joten piti käyttää ”petromaxeja” valon lähteenä. Luolien seinille oli joku kivikautinen astrologi piirrelyt alkukantaisia kalentereita ja muita kuvia.

Ahkerana luonto-ohjelmien katsojana päätin mennä tervehtimään ”serkkujani” Gibraltarille. Nämä niin ”luonnonvaraisiksi” kehitet serkkuni, apinarotu, eli kylläkin melkein täysin turisteilta kerjäämiensä almujen varassa. No, tulipahan moikkattua. Samalla reissulla tähyilin kiikareilla kohti etelää ja Afrikkaa, josko tuo kaukainen manner sattuisi näkymään. No, hyvällä mielikuvituksella voin sanoa nähneeni Afrikan.

Gibraltarilla tuntui olevan ihan oma brittiläis-espanjalaistyylinen elämäntapansa, joihin brittien sotilastukikohta antoi oman jännittävän leimansa. Ensimmäisen kerran joudun pysähtymään liikennevaloihin, jotta lentokentälle laskeutuva sotilaskone saisi laskeutua turvallisesti, ajotieni kun meni suoraan kiitoradan läpi. Gibraltarista ja sen ihmeitä pääsee kyllä helposti katsomaan, mutta sieltä lähteminen tuntui vievän tulli- ja muodollisuuksien takia pienen ikuisuuden, etelässä kun ollaan kiirettä ei pidetä puolin eikä toisin. Tulipahan käytyä yhdessä Engannin ”siirtomaassa”.

Niin muuten, mistä tuntee suomalaisen lentoturistin aurinkorannikolla? Vastaus, siitä kun sen nenä on palanut.

Gibraltar ja kaupungin lentokenttä.

Kohti pohjoista

Kun etelämmäksi ei enään päässyt, täytyi Bemun keula kääntää kohti pohjoista ja Cordobaa, jossa sijaitsee maurien La Mezquita -moskeija, jonka hämyisissä pilarisaleissa oli miellyttävän viileää. Nykyään moskeija on osittain muutettu katedraaliksi. Tämän mahtavan rakennuksen salien reunoilla oli suuri määrä, kullattuja tai kultaisia alttareita ja alttaritauluja, joukossa myös ”Viimeinen ehtoollinen”. Todella vaikuttava kokoelma kirkkoarteita.

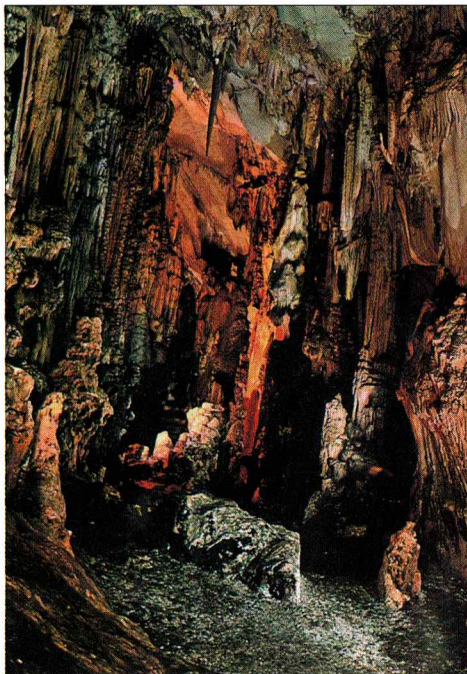
Toledo, ei Seat Toledo, vaan se keski-Espanjalainen sisämaakaupunki, jonne saavuun läpi korkkitammimetsiköiden, on vilkas turistikaupunki. Itse kaupunki on kehä-

Yksi Toledon kaupunginporteista.

Mezqita-moskeija Cordobassa.

muurien sisällä kukkulalla, joten pyörä parkkiin, jalat alle ja kävelemään. Vähän arvelutti jättää nahkapuku ja muut ajovehkeet vartioidulle parkkipaikalle, vielä kun alueen vartija oli kuin maantierosvo tummine partoineen ja viiksineen. Kaupungista sen verran, että sen kadut muodostuvat sisäkkäisistä ympyröistä, joita sitten kapeat kujat yhdistävät. Siispä eipä aikaakaan kun meikäläisen pallo oli ihan hukassa eli toisin sanoen olin totaalaisesti eksyksissä. No, ei paniikkia. Nythän ollaan lomalla, ei kiirettä. Ennen pitkään sitä varmasti tullaan johonkin tuttuun paikkaan. Niin tultiinkin, melkein toiselle puolelle kaupunkia. Siispä kaupunginmuuria pitkin lähdin tarpomaan kohti parkkipaikkaa. Yllätys, yllätys, löytyihän se ja pyörä ja tavarat kanssa. Eivät taida olla

Piletan luolan tippukivimuodostumia.

Segovian roomalainen akvedukti keskipäivän siestan aikaan.

kovin kysytyjä nuo nahkapuvut Espanjan helteisessä kesässä, ajattelin. Hyvä niin.

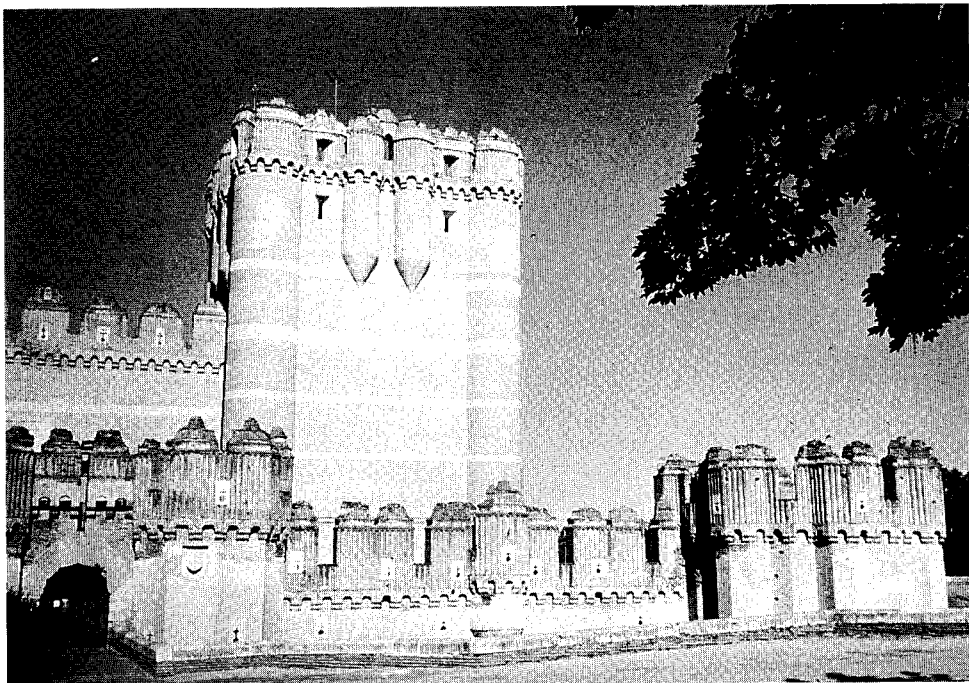
Ohi Madridin

Hiljalleen Espanjaa pohjoiseen päin ajaessani aloin lähestyä mielestäni liikaa pääkaupunkia, Madridia, jonka päätin kiertää kaukaa. Sen sijaan suuntasin kulkuni kohti El Escorialin luostaria ja kuninkaanlinnaa. Vaikutti vähän synkältä paikalta illan viimeisessä hämyssä, joten päätin tällä kertaa olla tutustumatta luostarielämän saloihin.

Segovian vanhassa roomalaiskaupungissa poikkesin paikalliseen Alcazariin, linnaan, joka vartio kaupunkia. Kaikkein silmiinpistävin maamerkki kaupungissa oli roomalaisten rakentama akvedukti, "vesijoh-

Toledon katedraali.

Castle of Coca.

to”, joka toi vettä aikoinaan kaupunkiin. Se kohosi paikoin parinkymmenmetrin korkeuteen ja jatkui aina läheisille vuorille asti. Yli tuhannen vuoden takainen muuraustaidon mestarinäyte oli vieläkin pystyssä ja tukevan näköinen.

Viimeiseksi retkikohteeksi olin valinnut Castle of Coca:n, ritarilinnan suoraan ritariden ja seitsenpäisten lohikäärmeiden ajalta, oli valitettavasti restauroitavana, joten sisälle ei päässyt. Täytyi siis tyytyä vain ulkopuoliseen ihasteluun.

Iltsella pyörää tarkistaessani sitten sain vahvistuksen jo vähän aikaa, aina silloin tällöin havaitsemaani keulan pehmeyteen. Öljyä ja ihan väärässä paikassa! Teleskooppien stefat tihkuvat vähän läpi. Taisivat matkan lukemattomat montut ja kova kuumuus tehdä tepposensa. Haikein mielin oli pakko siirtyä tasaisemmille (lue: suuremmille, tyl-

simmille) teille ja kääntää nokka kohti Saksaa ja takuuhuoltoa.

P.S. Espanja osoittautui paikaksi, joka täytti kaikki minun toiveeni moottoripyörämatkailusta ja osoitti, että yksinkin voi lähteä suorittamaan “tutkimusmatkoja” tunteuttomaan. Pitää vain itse omaksua etelän tyyli elää: keskipäivällä liikkuvat vain ne joiden on pakko ja hullut turistit, illalla syödään joskus klo 21 jälkeen, ennen ei ole kuumuudesta johtuen edes nälkä. Kaupungeissa ajetaan vähän miten sattuu esim. suuntamerkki vasemmalle — käännetään oikealle ja ajetaan todella kovaa, mutta muuten olet muiden jaloissa ja sen varmasti kuulet välittömästi. Kielestä ei kannata niin välittää, osaavat aivan yhtä huonosti tai hyvin englantia kuin sinäkin ja jos nälkään kuolet, niin olet kyllä aika mestari.

Muisteli palanut motoristi

69 SHOP

College	95
T-paita	50
Lippis	25
Matkapussi	45
Motoristi-kansio	30
Kangasmerkki	15
Iso tarra	5
Pieni tarra	3
Juliste	10
Postikortti	3
Vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	10
Peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	40
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110
Kerhopyyhe	65
Kerhotuoppi	40
Juhlatauoppi (etukäteismaksu)	180
Hopeamerkki	50
Ajohanskat	295
Pikeetakki	150
Solmio	30

TULE, TUTUSTU, OSTA!

**69 SHOP Mototrip, Sunnanvik
SOITA, KYSELE, TILAA!**

Arto 90 - 298 6432 tai 296 3232

Nautiskelijain Kontio

Paljon on ollut kautta aikojen puhetta eri kokoontumisten ruokatarjonnasta, sen riittävydestä ja milloinka sitä saa. Oma-toimisena ja -varaisena kun kulkee ei edellämmainituista seikoista tarvitse perustaa. Laitankin tässä julkisesti nähtäväksi ja kahdehdittavaksi seuraavanlaisen reseptin, jonka M. Ruohonen toteutti kahden ystävänsä iloksi sekä nautinnoksi eräässä Pielisen saarella lauantai-iltana Kontiorallin aikoihin.

Tämä ikään kuin referenssiksi niille, jotka pitävät hyvästä ruuasta, että kokkaamisesta. Ilmoitelkaa, kun aiotte laittaa paremmaksi, tehdään siitäkin juttu lehteen.

Nautinnon valmistamisen välikappaleina tarvittiin hiillosnuotio, kaksi trangia-keitintä, terävä veitsi, vakaa käsi, kärsivällisyyttä ja ne pari kuolaavaa ja nälkäistä kave-

ria, jotka halukkaasti juoksivat asioilla hakemassa vettä, polttopuuta, ym. ruuanlaitossa tarpeellista tarviketta.

Siispä näin:

Alkunapseina vatsan vahvistukseksi Bourbon kuivana ja ruokahalun kiihottamiseksi Aqua Vitae -ryppy.

Pääruokana hiillosvarraspaisti, jonka valmistusaineina minttumarinoitua lampaanrintaa, punaviinimarinoitua porsaan ulkofillettä, pekoninsuikaleisiin käärittyä vasikanpotkaa, retiisejä, tuoreita herkkusieniä, maisia paloina, sipulia, paprikaa ja valkosipulimakkaraa.

Lisäksi haudutettua riisiä cyrrykastikkeineen, sekä lihan seuraksi pihlajanmarja-

katajalikööri-maustettua chilihunajakastiketta.

Ruokajuomana kuivaa valkoviiniä.

Jälkiruukaksi Bourbonilla liekitettyjä sokeripersikoita konjakkisuklaakastikkeessa.

Ikäänkuin loppukevennykseksi kahvia ja brandyä.

Tuskin tarvinnee selvittää, että maistui-ko. Tähteistä riitti vielä parille nälkäiselle sivustaseuraajalle. Mainittakoon, että päivällisen suunnittelija ja toteuttaja M. Ruohonen ei ole koulutukseltaan tai ammatiltaan millään tavoin sidoksissa ravintola-alaan, vaan historian opiskelija ja maantieliikenteen tutkija.

Vakuutan, että kaikki muu, paitsi edeltä-käsin suoritettu aikaavievä lihojen marinointi, tapahtui paikan päällä ja edellämaituvin varustein.

**Nautiskeluterveisin
Matti Tahlo**

Turo Tykittää!!!

Kankkuslaulu

*On piilossa wiidakon
kankkunen julma ja armoton.
Hiljallensa se päälle pakkaa,
mutta kun sille kaljan nakkaa,
on hoidossa kankkunen.*

Sävel: Kuningaskobra
Sanat: Tuntematon mieshenkilö, linjautossa jos-
sainpään Etelä-Suomea??
Huom! Lauetaan Annikki Tähtien äänellä.

*Huomenna mennään katkaisuhuoltoon,
katkaisuhuoltoon, katkaisuhuoltoon.
Huomenna mennään katkaisuhuoltoon
koko päiväksi.*

Jatko-osan sävel: Huomenna mennään Korkea-
saaren.

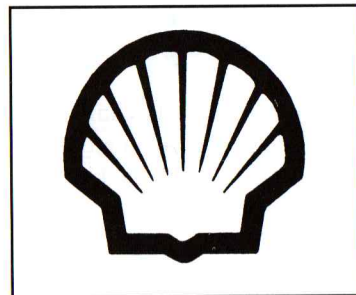
*Hei, lähdetään vaan vaan vaan
hoitoa saamaan - maan.
lähdetään vaan vaan vaan
näin kankkunen hoidellaan.*

KERHOETU

MP69:n jäsenille

ALENNUS bensiinistä 15 p/l
 dieselistä 13 p/l

... SHELLISTÄ!

Alennukset ovat voimassa toistaiseksi ja ne otetaan huomioon ostohetkellä Shell-huoltamoilla (Suomessa) voimassa olevista myyntihinnoista luottokorttilaskutuksen yhteydessä.

Jos Sinulla ei vielä ole Euroshell-korttia, täytä hakemus huoltamolla, laita oikeaan yläkulmaan koodi 5031 ja liitä hakemuksen mukaan valokopio jäsenkortistasi.

Jos Sinulla on jo kortti, lähetä valokopio jäsenkortistasi sekä Euroshell-kortistasi Shelliin.

Lisätietoja: SHELL INFO CENTER, puh. 9800-2424.

Henkilökohtaista:

Hei, sinä Juankoskelaistyttö. Juttelimme lossilla Kontiosta -93 tullessa. Aikaa vain oli aivan liian vähän. Lupasimme jatkaa juttua seuraavan kerran tavatessamme. Ota yhteyttä mahdollisimman pian. Yhteystiedot saat päätoimittajalta.

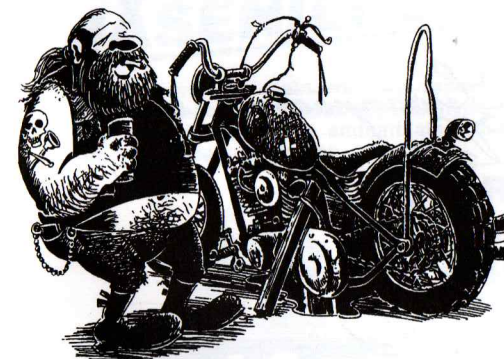
Terveisin Motoristipoika

Muista: Kerhoetu!

Käytetyt varaosat erikoishintaan jäsenkortin esittämällä.
Nyt myös katteiden korjaukset ja maalaukset.
Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 557 444

MOTOPOST OY

15 %:n alennus
huolto-osista ja
renkaista

Motopost Oy
Hiidensilta
03250 OJAKKALA
Puh. 90 - 2271 728

MP-69 jäsenet saavat Motopost Oy:ltä tilatuista osista 15 % alennuksen listahinnoista ilmoittamalla jäsennumeronsa tilauksen yhteydessä. Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90 - 2271 728.

Stadin Pätsarit järjestää

6.11.-93

klo 9.00-15.00

Helsingin Viikkutorin Kukkahalli

*Työrajakatu 2
Hki 58*

puh. 90-73122567

*Lisäänkäsymaksu:
Vmyk:n jäsenet 10,-
muut 20,-*

Myyntiruutu 20,-

Kahvio

Tervetuloa!

Hämeen läänin maaherran liikenneturvalisuustyön tunnustuspalkinto Jyri Tengmanille

Moottoripyöräilijän pitää tulla toimeen ilman peltikuorta, kahdella pyörällä ja heikommin havaittavana kuin autoilija. Selvitäkseen liikenteessä motoristi tarvitsee hyvän ajotaidon kyvyn lukea tieliikenteen riskikarttaa.

Jatkokoulutuksen tarve on moottoripyöräilijällä suojattomana liikkujana vielä autoilijaa suurempi. Motoristien ennakoivan ajon koulutus on kehittynyt erityisesti aktiivisten harrastajien toimesta merkittävästi. Nykyisellään vuosittainen joatkokoulutusaste on moottoripyöräilijöiden parissa selvästi muita liikennemuotoja suurempi.

Jyri Tengman on parinkymmenen vuoden aikana toiminut mm. kouluttajien kouluttajana, kurssiohjelminen kehittäjänä, moottoripyörä EAK-kirjan kirjoittajana ja valtakunnallisen jatkokoulutusryhmän jäsenenä. Hän on tehnyt merkittävän työpanoksen moottoripyöräilyn liikenneturvallisuustyön saralla.

Maaherran liikenneturvallisuustyön tunnustuspalkinnolla 1992 Jyri Tengmanille halutaan osoittaa huomiota hänen tekemälleen moottoripyöräilyn jatkokoulutustyölle. Samalla halutaan rohkaista kaikkia järjestäytyneitä motoristeja liikenneturvallisuustyöhön.

AlfaLine

**TARJOUS MP-69
JÄSENILLE! -15%**

Touch of Class!

TouchGard

VAKUUTUSYHTIÖIDEN SUOJITTELEMA

Tilaa nyt hyvissä ajoin ennen pyöräilykautta MP-69 näyttelyssä esitelty TouchGard moottoripyörähälytin jonka laatuun maahantuoja, jälleenmyyjät sekä alan ammattilaiset luottavat. Tutustu lehdessä olevaan artikkeliin.

**2
VUODEN
TAKUU**

TARJOUHINTAAN

MALLI TG-1004 N
Avainohjattu

830,-

MALLI TG-4
Radiokauko-ohjattu

1296,-

VAT
VAKUUTUS
YHTIÖIDEN
HYVÄKSYMÄ

*Soita heti tai
tule käymään!*

TouchGard
MURTOHÄLYTIN
ASiantuntija

Don't Touch my bike!

mp=
POWER SHOP

KURJITIE 68, (Tikkurila) 01300 VANTAA
Puh.(90) 857 4036 Fax.(90) 857 4016

Mielipidepalsta

YOUNG DRIVERS OF FINLAND / MOTORCYCLE DIVISION vastaa (Motoristi 4/93):

Hyvä jäsen nro 3616 Juha-Pekka Jalkanen.

Olit huolestunut mp -opetuksen tasosta autokouluissa.

Hienoa, että tähän asiaan kiinnitetään huomiota myös MOTORISTIN palstoilla. Jokaisen aloittavan motoristin harrastuksen jatkuvuudelle luodaan vankka pohja hänen ensimmäisessä kosketuksessaan mp -opetukseen, autokoulun mp -opetuksessa. Tai sitten ei. On kuitenkin autokouluja, joissa myös motoristiasiat ovat kunnossa.

YOUNG DRIVERS INTERNATIONAL on kansainvälinen liikennekoulutusyhtiö, jonka päätoimisto on Kanadassa. Suomen yksikkö, YOUNG DRIVERS OF FINLAND aloitti toimintansa syksyllä 1990. Tällä hetkellä Suomen organisaatiossa on mukana 13 suomalaista autokoulua, joista mp -opetukseen on hyväksytty 12. YD -opetusohjelmaa käytävissä autokouluissa on erikoistuttu turvallisen ajamisen opettamiseen. Menetelmä perustuu kansainvälisiin onnettomuustutkimuksiin ja opetustapojen monivuotiseen testaamiseen käytännössä.

YOUNG DRIVERS OF FINLAND / MOTORCYCLE DIVISION on täysiveristen ammattilaisten muodostama moottori-työräkköopettajien ryhmä. Ainoana autokouluorganisaationa YD kouluttaa ja testaa kaikki mp -oppilaansa vuosittain ja antaa heille työluvan vain vuodeksi eteenpäin. Näin pystymme takaamaan sen, että asiakas saa maksamalleen kurssille täyden vastineen. YD mp -opettajien koulutuksessa on kolme eri tasoa:

1 Perustaso; valitaan jokaisesta YD yksiköstä mp -opetukseen soveltuvat opettajat koulutukseen ja testaukseen.

2 Kouluttajataso; vaatimuksena tälle tasolle on perustason suorittaminen, kenttätyöskentely, koulutus jatkuu siitä, mihin peruskurssi päättyy. Testaus.

3 Aluekouluttajataso; edelliseltä tasolta valitaan vuosittain 1 - 2 parhaimmat edellytykset omaavaa ja muutenkin YD organisaatiossa edennyttä opettajaa.

Tämä mp -pääkouluttajan johdolla toimiva ryhmä vastaa mm. YD mp -opetuksen yleisestä kehittämisestä, opettajakoulutuksesta, oppimateriaaleista, kalusto- ja varustetestauksesta sekä kortillisten mp -kuljettajien koulutuksesta.

YD -turvallisen ajamisen menetelmä toimii ajettaessa millä tahansa ajoneuvolla. Moottori-työräilyssä menetelmän hallitseminen kuitenkin korostuu verrattuna autoiluun johtuen mm. mp:n erilaisesta ajomekaniikasta ja suojaamattomuudesta.

Ammattilaisten antama opetus on aloittavalle motoristille äärimmäisen tärkeää. Helpotamme asiakkaiden valintaa tarjoamalla heille kansainvälisesti tunnustetun YD -turvallisen ajamisen menetelmän, tehokkaat ja erilaiset teoria- ja ajotunnit testeineen, täydelliset ajovarusteet, ammattiradiopuhelinalitteet, tasokuljettajalle (testit!) vakuutus- alennusmahdollisuuden ja moottori-työräillä liikkuvan ammattilaisen opettajaksi.

YOUNG DRIVERS OF FINLAND /
MOTORCYCLE DIVISION
mp -pääkouluttaja Risto Mäkinen
jäsen nro 1916

IX Uudenvuodenajo

8 - 9.1.1994

Tervetuloa kaikki MP69:läiset, sekä muutkin motoristit uuden ajokauden avajaisiin Hattulan Vanajalle!

Osallistumismaksu n. 50 mk / hlö, joka sisältää sisämajoituksen, aterian, saunomisen ja uimarannan.

Ohjelmassa pikkukilpailuja ja yleistä tarinointia.

Pisimmältä matkannut palkitaan.

Ei lennä ötökät eikä hiekanpöly!

Opasteet löydät 3 ja 57 -teiltä.

Ilmoittaudu ennakkoon yhteyshenkilölle 31.12.1993 mennessä.

Pekka Suomalainen
Mäntytie 8
13720 PAROLA
917 - 715 517

